

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 6 oktober 2022
(OR. en)

13242/22

**Interinstitutionellt ärende:
2022/0324 (NLE)**

**ENER 492
ATO 74
POLCOM 131
FDI 15**

FÖRSLAG

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	5 oktober 2022
till:	Rådets generalsekretariat
Komm. dok. nr:	COM(2022) 521 final
Ärende:	Förslag till RÅDETS BESLUT om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar vid energistadgekonferensens 33:e möte

För delegationerna bifogas dokument – COM(2022) 521 final.

Bilaga: COM(2022) 521 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 5.10.2022
COM(2022) 521 final

2022/0324 (NLE)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

**om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar vid
energistadgekonferensens 33:e möte**

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Detta förslag avser ett beslut om fastställande av den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar vid energistadgekonferensens 33:e möte i samband med det planerade antagandet av föreslagna ändringar av energistadgefördraget (CC 760) och godkännandet av i) föreslagna jämkningar och ändringar av bilagorna till energistadgefördraget (CC 761), ii) föreslagna ändringar av överenskommelser, förklaringar och beslut (CC 762) och iii) ett beslut om ikraftträdande och provisorisk tillämpning av ändringar av energistadgefördraget och dess bilagor (CC 763). Antagandet av ändringarna av energistadgefördraget och de ytterligare godkännandena ska beslutas samtidigt av energistadgekonferensen.

Energistadgefördraget

Energistadgefördraget (*fördraget*) är ett multilateralt handels- och investeringsavtal som är tillämpligt på energisektorn, vilket undertecknades 1994 och trädde i kraft 1998. Fördraget innehåller bestämmelser om skydd för investeringar, handel med och transitering av energimaterial och energiprodukter samt tvistlösningsmekanismer. I fördraget fastställs också en ram för internationellt samarbete på energiområdet mellan de 54 fördragsslutande parterna. Europeiska unionen är part i fördraget¹ tillsammans med Euratom, 26 av EU:s medlemsstater² samt Japan, Schweiz, Turkiet och de flesta länderna i västra Balkan och f.d. Sovjetunionen, med undantag av Ryssland³ och Belarus⁴.

Energistadgekonferensen

Energistadgekonferensen, det styrande och beslutsfattande organet för energistadgeprocessen, inrättades genom fördraget. Alla stater eller regionala organisationer för ekonomisk integration (såsom EU) som har undertecknat eller anslutit sig till fördraget är medlemmar i energistadgekonferensen, som sammanträder regelbundet för att diskutera frågor som rör energisamarbetet mellan de fördragsslutande parterna, se över genomförandet av bestämmelserna i fördraget och protokollet om energieffektivitet och därtill hörande miljöaspekter, samt överväga eventuella nya instrument och gemensamma åtgärder inom ramen för energistadgan. I synnerhet antar energistadgekonferensen ändringar av fördraget och godkänner jämkningar och tekniska ändringar av dess bilagor. När energistadgekonferensen röstar om föreslagna ändringar av fördraget fattas beslutet genom enhällighet bland de fördragsslutande parter som är närvarande och röstar. EU har lika många röster som antalet fördragsslutande parter bland dess medlemsstater, under förutsättning att EU inte utövar sin rösträtt när medlemsstaterna utövar sin, och vice versa.

Beslut som ska fattas vid energistadgekonferensens möte

¹ Rådets och kommissionens beslut 98/181/EG, EKSG, Euratom av den 23 september 1997 om Europeiska gemenskapernas ingående av energistadgefördraget och energistadgeprotokollet om energieffektivitet och därtill hörande miljöaspekter (EGT L 69, 9.3.1998, s. 1).

² Alla utom Italien som ensidigt lämnade fördraget år 2015.

³ Vid energistadgekonferensens extraordinära möte den 24 juni 2022 drogs Ryska federationens observatörsstatus tillbaka.

⁴ Vid energistadgekonferensens extraordinära möte den 24 juni 2022 drogs Belarus observatörsstatus och landets provisoriska tillämpning av fördraget tillbaka.

Vid sitt 33:e möte, den 22 november 2022, ska energistadgekonferensen fatta fyra beslut om modernisering av fördraget. Dessa beslut kommer att fattas samtidigt och gäller

- antagande av de föreslagna ändringarna av fördraget (CC 760),
- godkännande av de föreslagna jämkningarna och ändringarna av bilagorna till fördraget (CC 761),
- godkännande av de föreslagna ändringarna av överenskommelser, förklaringar och beslut (CC 762), och
- godkännande av beslutet om ikraftträdande och provisorisk tillämpning av ändringar av fördraget och jämkningar och ändringar av dess bilagor (CC 763).

Eftersom fördraget inte har genomgått någon väsentlig uppdatering sedan 1990-talet har det blivit alltmer föråldrat. Det är också ett av de investeringsavtal i världen som har blivit föremål för flest tvister, där EU:s medlemsstater är den huvudsakliga måltavlan för klagomål från investerare, varav de flesta är baserade i andra EU-länder. Till följd av detta inleddes en moderniseringsprocess i november 2018. Vid energistadgekonferensen godkändes först en förteckning över diskussionsämnen, som främst gäller bestämmelser om investeringsskydd. EU föreslog därefter att skyddet för investeringar i fossila bränslen skulle avskaffas för att fördraget skulle anpassas till Parisavtalet.

Efter 15 multilaterala förhandlingsrundor mellan juli 2019 och juni 2022 nåddes en principöverenskommelse vid energistadgekonferensens extraordinära möte i Bryssel den 24 juni 2022 om att avsluta förhandlingarna. Fram till mitten av augusti genomgick därefter den reviderade fördragstexten och bilagorna en rättslig översyn. Den 19 augusti 2022 sändes därefter de slutliga utkasten till beslut (CC 760, CC 761, CC 762 och CC 763) tillsammans med de reviderade texterna till alla fördragsslutande parter, inklusive EU, Euratom och alla EU-medlemsstater som är fördragsslutande parter.

Vid energistadgekonferensens 33:e möte den 22 november 2022 kommer beslut som rör moderniseringen av fördraget att fattas genom enhällighet. Om omröstningen lyckas, dvs. om ingen fördragsslutande part gör invändningar, kommer besluten om modernisering av fördraget att anses vara antagna av energistadgekonferensen. Detta antagande kommer att utlösa efterföljande förfaranden för ratificering, provisorisk tillämpning och eventuellt ikraftträdande av de olika delarna av reformpaketet.

Den provisoriska tillämpningen av ändringarna av fördraget och övriga delar av moderniseringen kommer att styras av beslutet om ikraftträdande och provisorisk tillämpning av ändringar av fördraget och jämkningar och ändringar av dess bilagor (CC 763). I enlighet med detta beslut kommer moderniseringen automatiskt att tillämpas provisoriskt av alla fördragsslutande parter fr.o.m. den 15 augusti 2023. Varje fördragsslutande part får dock före den 23 februari 2023 avge en förklaring till depositarien (Portugal) om att den inte kan godta den provisoriska tillämpningen av ändringarna i fördraget, vilket i praktiken innebär att alla fördragsslutande parter kan avstå från provisorisk tillämpning. Sådana förklaringar kommer att offentliggöras av energistadgefördragets sekretariat. Även om en fördragsslutande part inledningsvis avger en sådan förklaring kan den när som helst återkalla förklaringen så att den provisoriskt kan tillämpa moderniseringen av fördraget vid en senare tidpunkt.

Syftet med detta förslag till beslut enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget är att fastställa den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar vid energistadgekonferensens 33:e möte när det gäller de beslut (CC 760, CC 761, CC 762 och CC 763) som beskrivs ovan.

Kommissionen föreslår samtidigt att Europeiska unionen, Euratom och medlemsstaterna ska ingå ett efterföljande avtal, i den mening som avses i artikel 31.3 a i Wienkonventionen om traktaträtten, om tolkningen av fördraget. Detta avtal bör i synnerhet innehålla en bekräftelse på att fördraget aldrig har tillämpats, inte tillämpas och inte kommer att tillämpas inom EU, att fördraget inte kan ligga till grund för EU-interna skiljeförfaranden och att den bortre tidsgränsen inte är tillämplig inom EU. I avtalet bör även medlemsstaternas skyldigheter anges, i fall när dessa deltar i skiljeförfaranden i enlighet med en begäran som grundar sig på artikel 26 i fördraget.

EU har konsekvent tolkat fördraget som icke tillämpligt på tvister mellan en medlemsstat och en investerare från en annan medlemsstat gällande investeringar i den förstnämnda medlemsstaten. Denna tolkning bekräftades särskilt av Europeiska unionens domstol (*EU-domstolen*) i dess dom i Komstroy-målet⁵. Vissa skiljedomstolar har dock slagit fast och fortsätter att hävda att de inte är bundna av EU-domstolens domar. För att förhindra domstolar från att fortsätta förklara sig behöriga i sådana tvister är det nödvändigt att uttryckligen och otvetydigt ange den giltiga tolkningen av fördraget. Det lämpligaste sättet att göra detta är genom ett avtal i den mening som avses i artikel 31.3 a i Wienkonventionen om traktaträtten.

Medan EU:s och dess medlemsstaters tolkning kodifieras i ett separat avtal (något som är möjligt på grund av skyldigheternas bilaterala karaktär) kommer moderniseringen av fördraget att i själva texten och genom en regel ”för tydlighetens skull” införliva överenskommelsen mellan alla fördragsslutande parter om att artikel 26 inte är tillämplig inom EU. Båda delarna kommer att bidra till att undanröja tvetydighet och nuvarande eller framtida risker för EU-interna skiljeförfaranden inom ramen för fördraget med den grad av rättssäkerhet som krävs.

Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar

Kommissionen föreslår att den på unionens vägnar vid energistadgekonferensens 33:e möte den 22 november 2022 ska inta de ståndpunkter som beskrivs i punkterna 1–4 nedan.

Om antagande av de föreslagna ändringarna av fördraget (CC 760)

De föreslagna ändringarna av fördraget (CC 760) innebär betydande och ändamålsenliga förbättringar som de facto kommer att bringa fördraget i överensstämmelse med moderna normer för investeringsskydd och EU:s ståndpunkter i andra forum (t.ex. Uncitral⁶). Ändringarna kommer också att bringa fördraget i linje med EU:s strategi för investeringsskydd inom dess nyligen överenskomna frihandels- och investeringsavtal, samt med EU:s energi- och klimatmål, inbegripet Parisavtalet.

Ändringarna av fördraget innehåller i synnerhet följande:

- **Nya bestämmelser om investeringsskydd, i linje med moderna normer och EU:s ståndpunkter**, varigenom de fördragsslutande parternas rätt att vidta åtgärder för att uppnå legitima politiska mål (**regleringsrätt**), däribland för att bekämpa klimatförändringarna, bekräftas. Endast investerare med verkligt ekonomiskt intresse kommer att skyddas, inte brevlådeföretag⁷.
- **Nya bestämmelser om tvistlösning**, varigenom de fördragsslutande parterna skyddas mot grundlös talan, säkerhet för kostnader föreskrivs och en hög grad av insyn i förfarandena införs.

⁵ Dom av den 2 september 2021 i mål C-741/19, Republiken Moldavien mot Komstroy LLC.

⁶ FN:s kommission för internationell handelsrätt.

⁷ Brevlådeföretag är företag med en affärsadress i en fördragsslutande part i fördraget som saknar faktisk ekonomisk verksamhet i detta land och endast söker skydd enligt fördraget.

- **Nya bestämmelser om hållbar utveckling**, särskilt vad gäller klimatförändringar och omställningen till ren energi samt Parisavtalet, varigenom åtagandena i Parisavtalet införlivas i fördraget och en användbar mekanism tillhandahålls i händelse av bristande anpassning, på ett sätt som aldrig tidigare har uppnåtts i ett multilateralt investeringsavtal.
- Dessutom har EU sett till att bestämmelser för regionala organisationer för ekonomisk integration (såsom EU) införs, där det uttryckligen bekräftas att **EU-interna skiljeförfaranden för investeringar inte kan genomföras inom ramen för fördraget**⁸, i linje med EU-domstolens rättspraxis⁹.
- **Väsentliga förtydliganden om övergångsbestämmelser** varigenom hänsyn tas till behov som uppstår på integrerade energimarknader med tillträdesrätt för tredje part, såsom EU, utan att detta leder till nya skyldigheter för EU¹⁰.
- **En uppdaterad definition av ekonomisk verksamhet inom energisektorn**, som tillsammans med bilagorna EM/EM I, EQ/EQ I och NI (se punkt 2 nedan) gör det möjligt för EU att anpassa investeringskyddet i EU till sina energi- och klimatmål.

Antagandet av ändringarna av fördraget har i princip ingen rättslig verkan. Det motsvarar inte en underskrift enligt internationell rätt utan en parafering av den framförhandlade texten.

Till följd av detta föreslår kommissionen att den vid energistadgekonferensens möte på unionens vägnar ska inta en ståndpunkt som **stöder** antagandet av de föreslagna ändringarna av fördraget (CC 760).

Om godkännande av de föreslagna jämkningarna och ändringarna av bilagorna (CC 761)

I artikel 34.3 m i fördraget föreskrivs ett förenklat förfarande som ger konferensen befogenhet att anta jämkningar och ändringar av bilagorna till fördraget. De föreslagna ändringarna av bilagorna till fördraget (CC 761) innebär en väsentlig ändring av det nuvarande fördraget – genom **bilaga NI undantas vissa energimaterial och energiprodukter och viss verksamhet från investeringskyddet enligt del III i fördraget**. Till följd av har EU uppnått rätten att utforma investeringskyddet i EU på följande sätt:

- **Alla nya investeringar i fossila bränslen i EU** undantas från skydd **fr.o.m. den 15 augusti 2023**, med en övergångsperiod för vätgasdrivna och/eller koldioxidsnåla gasdrivna kraftverk och infrastruktur som släpper ut mindre än 380 g CO₂/kWh – per automatik t.o.m. den 31 december 2030; t.o.m. den 15 augusti 2033 för kraftverk som ersätter kol-, torv- eller oljedrivna anläggningar.
- **Alla befintliga investeringar i fossila bränslen i EU** undantas från skydd **fr.o.m. tio år efter ikraftträdandet av ändringarna av fördraget (eller ikraftträdandet av den provisoriska tillämpningen)**, allra senast fr.o.m. den 31 december 2040.
- Endast förnybar och koldioxidsnål vätgas och förnybara och koldioxidsnåla syntetiska bränslen skyddas.

⁸ Under det senaste årtiondet har flertalet fordringar mot EU-länderna utgjorts av sådana klagomål, trots kommissionens ståndpunkt om att EU-rätten hindrar EU-interna skiljeförfaranden för investeringar, vilket bekräftats av EU-domstolen.

⁹ Dom av den 6 mars 2018 i mål C-284/16, Republiken Slovakien mot Achmea BV, och av den 2 september 2021 i mål C-741/19, Republiken Moldavien mot Komstroy LLC.

¹⁰ Det är viktigt att notera att nya åtaganden som rör tillträde för tredje part, mekanismer för kapacitetstilldelning och tariffier är ansträngningsförpliktelser som underkastas EU:s lagstiftning, och därför endast måste fullföljas om de inte strider mot EU:s rättsliga ram och internationella åtaganden.

- Verksamhet inom avskiljning, användning och lagring av koldioxid undantas från skydd.

Genom de föreslagna ändringarna **anpassas** också **fördragets tillämpningsområde till dagens behov av förnybar och koldioxidsnål teknik för den gröna energiomställningen. Detta kommer att uppnås genom ändringar av bilaga EM/EMI** (nya energimaterial och energiprodukter införs, t.ex. vätgas och vätgasbaserade bränslen såsom ammoniak, samt metanol, biomassa, biogas och syntetiska bränslen) **och bilaga EQ/EQ I** (ny energiutrustning införs, t.ex. olika isoleringsmaterial samt flerväggigt isolerglas).

Dessutom har nya bilagor utformats för att genomföra **ömsesidighetsprincipen**, enligt vilken de fördragsslutande parterna inte kan tvingas skydda investeringar från andra fördragsslutande parter som själva har uteslutit sådana investeringar i bilaga NI genom att antingen inte tillämpa mekanismen för tvistlösning mellan investerare och stat i artikel 26 i fördraget (**ny bilaga IA-NI**) eller inte tillämpa del III om investeringsskydd i dess helhet (**ny bilaga NPT**).

Till följd av detta föreslår kommissionen att den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar vid energistadgekonferensen ska vara att **godkänna** antagandet av de föreslagna jämkningarna och ändringarna av bilagorna till fördraget (CC 761).

Om godkännande av de föreslagna ändringarna av överenskommelser, förklaringar och beslut (CC 762)

Ändringarna av överenskommelser, förklaringar och beslut (CC 762) avser rättelser av föråldrade bestämmelser (t.ex. ersätts ”Europeiska gemenskaperna” med ”Europeiska unionen”) samt ytterligare förtydliganden av texten i fördraget (t.ex. klargörs det att ”subvention” omfattar ”statligt stöd” enligt definitionen i EU-lagstiftningen). Godkännandet av sådana ändringar av överenskommelser, förklaringar och beslut gör fördragstexten tydligare och mer exakt.

Kommissionen föreslår därför att den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i denna fråga vid energistadgekonferensen ska vara att **godkänna** de föreslagna ändringarna av överenskommelser, förklaringar och beslut (CC 762).

Om godkännande av beslutet om ikraftträdande och provisorisk tillämpning av ändringar av fördraget och jämkningar och ändringar av dess bilagor (CC 763)

Konferensen kommer att godkänna ett beslut som föreskriver följande bestämmelser för ikraftträdande och provisorisk tillämpning av de föreslagna ändringarna av fördraget och dess bilagor (CC 763):

- **Ändringarna av fördragstexten** träder i kraft i enlighet med artikel 42.4 i fördraget. Detta innebär att ändringarna träder i kraft när tre fjärdedelar av de fördragsslutande parterna har ratificerat dem. Dessutom föreskrivs det i beslutet att ändringarna automatiskt ska tillämpas provisoriskt av alla fördragsslutande parter fr.o.m. den 15 augusti 2023, såvida de inte före den 23 februari 2023 lämnar in en förklaring om att de inte kan göra det.
- **Ändringarna av avsnitt C i bilaga NI**, som särskilt gäller reglerna om en övergångsperiod på tio år för att fasa ut skyddet av befintliga investeringar i fossila bränslen i EU, **och ändringarna av andra bilagor** kommer att träda i kraft samtidigt som ändringarna av fördraget (se ovan). Avsnitt C i bilaga NI och ändringarna av andra bilagor kommer per automatik att tillämpas provisoriskt av alla fördragsslutande parter såvida de inte avger en motsatt förklaring före den 23 februari 2023 (se ovan).

- **Ändringar av avsnitt B i bilaga NI**, som framför allt innehåller regler om att nya investeringar i fossila bränslen utesluts från skydd i EU, kommer att träda i kraft automatiskt den 15 augusti 2023 utan ytterligare ratificering.
- **Ändringarna av överenskommelser, förklaringar och beslut** kommer att träda i kraft den 22 november 2022 när det gäller rättelser av föråldrade hänvisningar. De återstående ändringarna kommer att träda i kraft samtidigt som ändringarna av fördraget. Under tiden kommer de att tillämpas provisoriskt på samma sätt som ändringarna av fördraget.

Villkoren för ikraftträdande och provisorisk tillämpning av ändringarna av fördraget, av avsnitt C i bilaga NI och av andra bilagor överensstämmer med bestämmelserna i det ursprungliga fördraget vad gäller ikraftträdande och provisorisk tillämpning. Dessutom har EU uppnått att avsnitt B i bilaga NI automatiskt träder i kraft fr.o.m. den 15 augusti 2023, vilket ytterligare säkerställer tidpunkten för ikraftträdandet av EU:s undantag för nya investeringar i fossila bränslen.

I detta avseende föreslår kommissionen därför att den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar vid energistadgekonferensens möte är att **godkänna** beslutet om ikraftträdande och provisorisk tillämpning av ändringar av fördraget och jämkningar och ändringar av dess bilagor (CC 763).

De planerade besluten gäller ett område där unionen har exklusiv befogenhet enligt artikel 3.1 i EUF-fördraget, nämligen den gemensamma handelspolitiken. De planerade besluten rör regler om handel och skydd av utländska direktinvesteringar, som omfattas av detta område där unionen har exklusiv befogenhet.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORCIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Förfarandemässig rättslig grund

Principer

I artikel 218.9 i EUF-fördraget föreskrivs att beslut ska antas ”om fastställande av vilka ståndpunkter som på unionens vägnar ska intas i ett organ som inrättas genom ett avtal, om detta organ ska anta akter med rättslig verkan, med undantag av sådana akter som kompletterar eller ändrar avtalets institutionella ram”.

Begreppet ”akter med rättslig verkan” omfattar akter som har rättslig verkan med stöd av de regler i internationell rätt som tillämpas på organet i fråga. Det omfattar även instrument som inte har bindande verkan enligt internationell rätt, men som är ”ägnade att på ett avgörande sätt påverka innehållet i de bestämmelser som antas av unionslagstiftaren”¹¹.

Tillämpning i det aktuella fallet

Energistadgekonferensen är ett organ som inrättats genom ett avtal, nämligen energistadgefördraget.

De akter som ska antas av energistadgekonferensen utgör akter med rättslig verkan. Dessa akter kommer att vara bindande enligt internationell rätt.

¹¹ Domstolens dom av den 7 oktober 2014, Tyskland/rådet, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punkterna 61–64.

De beslut som ska antas av energistadgekonferensen för att godkänna de föreslagna jämkningarna och ändringarna av bilagorna till fördraget (CC 761) och de föreslagna ändringarna av överenskommelser, förklaringar och beslut (CC 762) utgör akter med bindande rättslig verkan enligt internationell rätt. Detta beror på att energistadgekonferensen enligt fördraget har befogenhet att ändra bilagorna, överenskommelserna, förklaringarna och besluten till fördraget utan efterföljande ratificering av de fördragsslutande parterna. Enligt artikel 48 i fördraget utgör bilagorna och besluten en integrerad del av fördraget.

Det beslut som energistadgekonferensen ska anta för att godkänna beslutet om ikraftträdande och provisorisk tillämpning av ändringar av fördraget och jämkningar och ändringar av dess bilagor (CC 763) utgör en akt med bindande rättslig verkan enligt internationell rätt, eftersom det ålägger de fördragsslutande parterna att provisoriskt tillämpa den ändrade texten i fördraget och ändringarna av vissa avsnitt i dess bilagor fr.o.m. den 15 augusti 2023, om ingen motsatt förklaring avges före den 23 februari 2023.

Det beslut som energistadgekonferensen ska anta om antagande av de föreslagna ändringarna av fördraget (CC 760) utgör, under de särskilda omständigheterna i fallet, en akt med bindande rättslig verkan enligt internationell rätt, eftersom det ska antas samtidigt som beslutet om ikraftträdande och provisorisk tillämpning av ändringar av fördraget (CC 763 – se ovan), vilket tvingar de fördragsslutande parterna att provisoriskt tillämpa dessa ändringar fr.o.m. den 15 augusti 2023, om de inte avger en motsatt förklaring före den 23 februari 2023.

De planerade besluten varken kompletterar eller ändrar den institutionella ramen för fördraget.

Den förfarandemässiga rättsliga grunden för det föreslagna beslutet är därför artikel 218.9 i EUF-fördraget.

Materiell rättslig grund

Principer

Den materiella rättsliga grunden för ett beslut enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget är främst beroende av syftet med och innehållet i de planerade besluten avseende vilka en ståndpunkt intas på unionens vägnar. Om de planerade besluten har två syften eller två beståndsdelar av vilka det ena syftet eller den ena beståndsdelan kan identifieras som det eller den huvudsakliga, medan det eller den andra endast är av underordnad betydelse, måste de beslut som antas enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget ha en enda materiell rättslig grund, nämligen den som krävs med hänsyn till det huvudsakliga eller avgörande syftet eller den huvudsakliga eller avgörande beståndsdelan.

Vad gäller planerade beslut som samtidigt har flera syften eller beståndsdelar, vilka är oskiljaktigt förbundna med varandra utan att det eller den ena är av underordnad betydelse i förhållande till det eller den andra, måste den materiella rättsliga grunden för besluten enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget undantagsvis inbegripa de däremot svarande olika rättsliga grunderna.

Tillämpning i det aktuella fallet

Målen för och beståndsdelarna i de planerade besluten gäller energiområdet och den gemensamma handelspolitiken. Dessa aspekter av de planerade besluten är oskiljaktigt förbundna med varandra, utan att den ena är underordnad i förhållande till den andra.

Den materiella rättsliga grunden för det föreslagna beslutet omfattar därför följande bestämmelser: artiklarna 194.2 och 207 i EUF-fördraget.

Slutsats

Den rättsliga grunden till förslaget till rådets beslut bör vara artiklarna 194.2 och 207 i EUF-fördraget jämförda med artikel 218.9 i EUF-fördraget.

Offentliggörande av de planerade akterna

Eftersom energistadgekonferensens beslut kommer att ändra bilagorna till fördraget är det lämpligt att de offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* efter antagandet.

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar vid energistadgekonferensens 33:e möte

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 194.2 och 207 jämförda med artikel 218.9,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Energistadgefördraget (*fördraget*), som unionen anslöt sig till genom rådets och kommissionens beslut 98/181/EG, EKSG, Euratom av den 23 september 1997 om Europeiska gemenskapernas ingående av energistadgefördraget och energistadgeprotokollet om energieffektivitet och därtill hörande miljöaspekter (EGT L 69, 9.3.1998, s. 1), trädde i kraft den 16 april 1998.
- (2) I enlighet med artikel 34 i fördraget antar energistadgekonferensen ändringar av fördraget samt godkänner jämkningar och tekniska ändringar av bilagorna till fördraget.
- (3) Under sitt 33:e möte den 22 november 2022 ska energistadgekonferensen anta de föreslagna ändringarna av fördraget (CC 760) och godkänna i) de föreslagna jämkningarna och ändringarna av bilagorna till fördraget (CC 761), ii) de föreslagna ändringarna av överenskommelser, förklaringar och beslut (CC 762) och iii) beslutet om ikraftträdande och provisorisk tillämpning av ändringar av fördraget och jämkningar och ändringar av dess bilagor (CC 763).
- (4) Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i energistadgekonferensens möte bör fastställas, eftersom de ovannämnda akterna kommer att vara rättsligt bindande för unionen.
- (5) Eftersom fördraget inte har genomgått någon väsentlig uppdatering sedan 1990-talet har det blivit alltmer föråldrat. Det är lämpligt att ändra fördraget för att anpassa det till principerna i Parisavtalet, kraven på hållbar utveckling, kampen mot klimatförändringar och moderna normer för investeringskydd.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar under det 33:e mötet i energistadgekonferensen ska vara följande:

- (a) Stöd till konferensens antagande av de föreslagna ändringarna av fördraget (CC 760).

- (b) Godkännande av de föreslagna jämkningarna och ändringarna av bilagorna till fördraget (CC 761).
- (c) Godkännande av de föreslagna ändringarna av överenskommelser, förklaringar och beslut (CC 762).
- (d) Godkännande av beslutet om ikraftträdande och provisorisk tillämpning av ändringar av fördraget och jämkningar och ändringar av dess bilagor (CC 763).

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Europeiska kommissionen.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordföranden*